

тж-тж. И дойдохъ всички-тъ людие при царя: а Израиль побѣгна, всякой въ шатъръ-тъ си.

9 И всички-тъ людие въ всички-тъ Израилевы племена, бѣхъ въ прѣшираніе и говорѣхъ: Царь - тъ ны избави отъ рѣкѣ-тѣ на непрѣятели - тѣ ни: и той ны освободи отъ рѣкѣ-тѣ на Филистимци-тѣ: а сега *побѣгна отъ място-то поради 10 Авессаломъ. А Авессаломъ когото помазахъ за царь надъ насть, умрѣ въ сраженіе-то. Сега прочее защо не говорите да вѣрнемъ царя?

11 И прати царь Давидъ на Садока и на Аввіаера, священици - тѣ, и рече: Говори-те на Іудини-тѣ старѣшины, и кажѣ-те: Защо сте вы послѣдни за да възвѣрнете царя въ домъ-тѣ му? (защо думатъ на всички Израил стигнажъ, при ца-12 ря въ домъ-тѣ му.) Въ сте ми братя, вы-кости мои, и плѣть моя: защо прочее 13 сте послѣдни за да върнете царя? *А найвѣче на Амасѣ речѣ: Не си ли ты кость моя и плѣть моя? *така да ми на-прави Богъ, и така да приложи ако не обѣдешъ ты военачалникъ винажъ прѣдъ 14 мене вмѣсто Йоава. И прѣклони сърдце-то на всички-тѣ Іудини мажкіе *като на едного человѣка: и проводихъ на царя да му кажѣтъ: Върни ся ты, и всички-15 тѣ твои раби. И тѣ върни ся царь-тѣ та дойде до Йорданъ. И дойде Іуда "до Галгаль, за да иде да посрѣдне царя, да прѣведе царя прѣдъ Йорданъ.

16 *Тогазъ побѣзра Семей сынъ-тѣ Гираевъ, Веніаминецъ-тѣ, отъ Вауимъ, та слѣзе сть Іудини-тѣ мажкіе да посрѣдне царь Давида. И имаше съ него тысячи-17 мажкіе отъ Веніамина, и *Сива рабъ-тѣ на Сауловъ-тѣ домъ, петнадесетъ-тѣ му сынове, и двадесетъ негови раби съ него: 18 и *стигнажъ на Йорданъ прѣди царя. По-слѣ прѣминъ ладія-та за да прѣведе царско-то домородіе, и да направи каквото бы му ся видѣло угодно. И Семей сынъ-тѣ Гираевъ падиц прѣдъ царя като прѣ-минувше Йорданъ; И рече на царя: *Нека не вмѣни господарь-тѣ ми беззаконіе въ мене, и нека не помене *беззаконіе-то което стори рабъ-тѣ ти въ день-тѣ когато излазиши господарь-тѣ ми царь-тѣ изъ Йерусалимъ, "що да тури това царь-20 тѣ въ сърдце-то си: Защо азъ рабъ-тѣ ти познахъ че съг҃рѣшихъ: и ето, азъ дойдохъ днесъ понапрѣдъ отъ всички-21 Госифовъ домъ, за да слѣзъ да посрѣд-нѣ господаря си царь-тѣ. И отговори Авивъ Саруинъ-тѣ сынъ, и рече: Не трѣб-

ва ли Семей да ся умърти за това, за-що *проклѣ помазаника Господень? 22 А Давидъ рече: *Що има между мене и вѣсъ, Саруинъ съвое, та ми ставате днесъ навѣтници? *трѣбва ли тойзи денъ да ся умърти человекъ въ Израиль? за-що не знамъ ли азъ днесъ че съмъ царь 23 надъ Израиль? И *рече царь-тѣ на Се-мей: Нѣма да умрешъ. И заклѣ му ся царь-тѣ.

24 И *Мемфисоей, Сауловъ-тѣ сынъ, слѣзе да посрѣдне царя: и нито нозѣ-тѣ си бѣше омылъ, нито брада-тѣ си сгла-дилъ, нито дрехы-тѣ си бѣше отрѣлъ, отъ който денъ царь-тѣ търгиж дори до день-25 тъ въ който ся върни съ миръ. И когато дойде въ Йерусалимъ да посрѣдне ца-ря, царь-тѣ му рече: *Защо не дойде съ 26 мене, Мемфисоесъ? А той отговори: Го-сподарю мой царю, рабъ-тѣ ми мя измами; защо рабъ-тѣ ти рече: Да осѣдламъ за себе си оселъ-тѣ, ище ся качж на него, та да идх при царя; защо рабъ-тѣ ти е 27 хромъ. И *наклевети той рабъ-тѣ ти на господаря ми царь-тѣ: *но господарь-тѣ ми царь-тѣ е като ангель Божій: напра-ви прочее това що е угодно прѣдъ очи-28 тѣ ти. Защото всички домъ на отца ми не бѣ освѣнъ мажкіе за смърть прѣдъ го-сподаря ми царь-тѣ; *но ты нареди рабъ-тѣ си между онѣзи които ядѣхъ на трѣ-пезж-тѣ ти. И какваж правдѣ имамъ азъ вечене, и защо да ся оплакувамъ още на 29 царя? И рече му царь-тѣ: Защо гово-риш още за иѣща-та си? азъ рѣкохъ: Ты 30 и Сива раздѣлѣ си нивы-тѣ. И рече Мемфисоесъ на царя: И всички-тѣ нека земе, като господарь-тѣ ми царь-тѣ ся върни въ домъ-тѣ си съ миръ.

31 И *Верзеллай Галаадецъ-тѣ слѣзе отъ Рогелимъ та прѣминъ Йорданъ съ царя, 32 за да го испроводи до оттатакъ Йорданъ. И Верзеллай бѣше много старъ, осмдесетъ годинъ на възрастъ: *и прѣхранваше ца-ря, когато сѣдѣше въ Маханаимъ; защо-33 то бѣше человѣкъ много голѣмъ. И рече царь-тѣ на Верзеллай: Прѣмини ты съ ме-не, и ище тя храниш съ мене въ Йеру-34 салимъ. А Верзеллай рече на царя: Колко сѫ дни-тѣ на години-тѣ на животъ-тѣ ми, та да възлѣзъ съ царь-тѣ въ Йеру-35 салимъ? Днесъ съмъ *осмдесетъ годинъ на възрастъ: можж ли да направи разж-дженіе между добро и зло? можж ли рабъ-тѣ ти да усѣти що яде, или що пїе? можж ли да чуїш вече гласъ-тѣ на пѣчнѣ-ти или на пѣчаки-тѣ? защо прочее рабъ-тѣ ти да е още товаръ на господаря ми

* Гл. 15; 14.

* Гл. 5; 1.

* Гл. 17; 25.

* Руе. 1; 17.

* Суд. 20; 1.

* Ин. Нав. 5; 9.

* Гл. 16; 5. 3 Цар. 2; 8.

* Гл. 9; 2, 10, 16; 1, 2.

* Или прѣминъ Йорданъ.

* 1 Цар. 22; 15.

* Гл. 16; 5 и др.

* Гл. 13; 33.

* Виж. Гл. 16; 5.

* Иск. 22; 7, 10.

* Гл. 16; 10.

* 1 Цар. 11; 13.

* 3 Цар. 2; 8, 9, 37, 46.

* Гл. 9; 6.

* Гл. 16; 17.

* Гл. 16; 3.

* Гл. 14; 17, 20.

* Гл. 9; 7, 10, 13.

* 3 Цар. 2; 7.

* Гл. 17; 27.

* Псал. 90; 10.